

Не можемо не звернути уваги на глобальні загрози, а саме: конфлікти світового масштабу, розвиток глобальної терористичної мережі, формування нових центрів світового лідерства, зубожіння країн «третього світу».

На сучасному етапі державотворення загрозою територіальній цілісності України є як і зовнішні, так і внутрішні фактори, які впливають на суверенність, територіальну цілісність і недоторканість держави. У свою чергу, цілісність європейської цивілізації напряму залежить від суверенітету України. Чим дієвіше буде європейська та світова підтримка, тим легше та ефективніше пройдуть процеси реінтеграції України в ЄС та НАТО, вирішаться питання повернення окупованих територій.

Література

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: від 27 червня 2014 р.: ратиф. Україною 16 вересня 2014 р. № 1678-VII. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата звернення: 20.04.2020).

2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 р. «Про Стратегію національної безпеки України»: Указ Президента України від 26 травня 2015 р. № 287/2015. *Урядовий кур'єр*. 2015. № 95.

УДК 327(477):061.1ЄС (043.2)

Крутась В.О., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник Дей М.О., к.ю.н., доцент

ВЗАЄМОВІДНОСИНИ УКРАЇНА-ЄС: ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ

Історія відносин між Україною та Європейським Союзом була започаткована в грудні 1991 року, коли Міністр закордонних справ Нідерландів, як головуючої в ЄС, у своєму листі від імені Євросоюзу офіційно визнав незалежність України. На сьогодні в рамках угоди про асоціацію між Україною та ЄС визначено 7 пріоритетів співпраці: енергетика, торгівля та інвестиції, юстиція та внутрішні справи, наближення законодавства України до законодавства Євросоюзу, охорона навколишнього середовища, транспортна сфера, транскордонне співробітництво, співпраця у сфері науки, технологій та космосу [1]. Але тільки розпочавши свій шлях розвитку країни в Європейському Союзі, перед Україною виникло багато труднощів, постали глобальні виклики як перед Україною, так і Європейським Союзом, та загалом всім світом.

На сьогодні найбільш поширеною та глобальною проблемою є пандемія викликана вірусом COVID-19, яка розширилася на майже всю

територію нашої планети, тому саме зараз всі країни нуждаються в співробітництві всього міжнародного співтовариства, наданні допомоги в медичній, економічній та соціальних сферах. На сьогодні через пандемію у світі всі країни закрили свої кордони для в'їзду та виїзду громадян та іноземців, але це створило для ЄС проблему браку працівників у низці секторів економіки, зокрема сільському господарстві. Сільське господарство сильно залежить від сезонних працівників. З огляду на таку потребу, Єврокомісія 30 березня оприлюднила рекомендації щодо тимчасових обмежень на подорожі до ЄС [2]. Згідно з цим документом, громадяни третіх держав не мають права в'їжджати до Шенгенської зони та асоційованих з нею країн, якщо ця подорож не вважається «необхідною». Заборона на в'їзд не поширюється на громадян третіх країн, які мають дозвіл на проживання в одній з держав ЄС. Зокрема, значна частина сезонних робітників у цій сфері традиційно приїздить саме з України. За даними Євростату, у 2018 році українці отримали понад 46 тисяч дозволів на сезонні роботи в сільському господарстві у країнах ЄС. Отже Єврокомісія дала рекомендації пускати до ЄС певних громадян України, які є сезонними працівниками у сільському господарстві, а саме здійснюють догляд за людьми похилого віку чи хворими або ж працюють далекобійниками. Однак рішення, чи робити це, чи ні – залежить від кожної держави ЄС. В цьому питанні постає велика загроза безпеці здоров'ю населення. Оскільки велика ймовірність є того, що це спричинить подальший розвиток поширення вірусу. Європейська комісія працює над координуванням спільної європейської відповідь на спалах вірусу.

Але сьогодні перед людьми стоїть виклик світової кризи, яка спричинена спалахом коронавірусу, яку можна буде вирішити ефективно тільки через глобальне співробітництво. Саме тому Комісією було прийнято тимчасові схеми, які дозволять державам-учасницям використовувати повну гнучкість, передбачену правилами про державну допомогу, для підтримки економіки в умовах спалаху коронавірусу. Тимчасові схеми з поправками від 3 квітня 2020 року передбачають такі види допомоги, які можуть надаватися державами-членами:

– Прямі гранти, вкладення в акціонерний капітал, вибіркові податкові пільги і авансові платежі до 100 000 євро компанії, що працює в первинному сільськогосподарському секторі, 120 000 євро компанії, що працює в секторі рибальства і аквакультури, і 800 000 євро компанії, що працює в усі інші сектори для задоволення його термінових потреб у ліквідності.

– Субсидування державних позик компаніям з вигідними процентними ставками для компаній. Ці кредити можуть допомогти підприємствам покрити поточні потреби в оборотному капіталі і інвестиціях.

– Державне короткострокове страхування експортних кредитів для всіх країн без необхідності для відповідної держави-члена, щоб продемонструвати, що відповідна країна тимчасово «не продається».

– Підтримка досліджень та розробок, пов'язаних з коронавірусів (R & D), для подолання поточної кризи в галузі охорони здоров'я в формі прямих грантів, відшкодовуються авансів або податкових пільг. Бонус може бути надано за проекти транскордонного співробітництва між державами-членами.

– Підтримка будівництва і масштабування випробувальних центрів для розробки і тестування продуктів (включаючи вакцини, вентилятори і захисний одяг), корисних для боротьби зі спалахом коронавірусу, аж до першого промислового розгортання [4].

Також Європейська комісія оголосила 13 мільйонів євро для підтримки найбільш вразливих людей, які постраждали від триваючих воєнних дій в Україні, у той же час фінансувала ЄС гуманітарні проекти, які допоможуть боротися зі спалахом коронавірусу. Європейський союз ухвалив рішення виділити країнам-партнерам понад 15,6 мільярда євро допомоги на боротьбу з пандемією коронавірусу, з них 190 мільйонів були передбачені для України.

Література

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони. URL: http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id=246581344&cat_id=223223535 (дата звернення: 20.04.2020).

2. Тимчасові обмеження на необов'язкові подорожі до ЄС. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?qid=1584633143987&uri=CELEX:52020DC0115> (дата звернення: 20.04.2020).

3. Чернявский А.Д. Антикризисное управление: учеб. пособие. Киев: МАУП, 2000. 31 с.

4. Temporary Framework adopted by the Commission on 19 March 2020, as amended on 3 April 2020. URL: <https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP20684> (дата звернення: 20.04.2020).